

Mala kavana

Mala kavana. Treperenje sunca

I stol u kutu za dvoje- -

Pa ti me ljubiš, zbilja me ljubiš,

Drago, jedino moje?!

Mjeseče, ljubav u meni je rasla,

Al nikome to ne htjedoh reći,

Bio sam sam, ispijen od čežnje,

A tako blizu sreći.

Da l mogo sam slutiti ovoga jutra,

Blijed još od probdite noći,

Da ću ti šaptati riječi,

Sanjane u samoći.

I da ću tog jutra, što će se vječno

U riznici srca da zlati,

Naić na ruku toplu i spremnu

Da stisak mi dršćući vrati?

Dobriša Cesarić